

De centrale opgave van de Driedubbelkrimp-revolutie

Maak een EINDE aan de *economische groei!*

Op deze site hebben wij het de laatste jaren steeds nadrukkelijker over *Driedubbele Krimp*, zoals in het redactioneel van ons kwartaaljournaal van vorige zomer [*Eén, twee, vele soorten krimp*] of in het redactioneel van de lente van 2016 [*De krimp-revolutie: krimp versus groei*]. Naast demografische krimp en krimp van het beschikbare land als gevolg van klimaatverandering wordt de noodzaak om afscheid te nemen van de economische groei als motor van de samenleving een steeds dringender thema. Als we de klimaatverandering en de dramatische achteruitgang van de biodiversiteit echt serieus met succes willen tegen gaan kunnen we niet volstaan met een louter technocratische aanpak van alleen de energietransitie, maar moeten over de hele bandbreedte de verdere plundering van de aarde door de mens gestopt worden, in zijn volle omvang. Dat lukt alleen als we het door zowel klassiek- als neo-liberalen innig gekoesterde economische adagium van economische groei radicaal durven los te laten. En dát lukt alleen als we bereid zijn om de motor *achter* die groei tot stilstand weten te brengen. Die motor heet de systematische accumulatie van kapitaal. Die motor kan alleen blijven draaien dankzij economische groei - zo houdt het dwingende mechanisme van de kapitalistische economie de hele wereldsamenleving en de hele planeet in gijzeling. Zolang die motor ongestoord kan blijven draaien, blijft het dweilen met de kraan open. Zonder een werkelijk doortastende bedwinging van de economische groei immers geen doeltreffende aanpak van de broodnodige klimaatmitigatie. En zonder klimaatmitigatie wordt een in de ruimtelijke praktijk goed hanteerbare klimaatadaptatie een wel een heel lastige opgave. En zonder klimaatmitigatie en klimaatadaptatie worden bovendien de migratiestromen die gepaard gaan met een steeds verder doorzettende klimaatverandering steeds moeilijker ruimtelijk te 'accommoderen' - om het maar eens deftig te zeggen. De praktijk van het alledaagse leven zal met de opeenstapeling van alle voorspelde rampen en problemen in de toekomst beslist beduidend minder 'deftig' uitpakken. Zoals ook tot uitdrukking komt in de casestudy over Randstad Holland in het **hoofdartikel** van dit zomernummer van ons kwartaaljournaal: ***De Randstad steeds ver klem OF: Hoe een steeds verder uit zijn krachten groeiend stedelijk gezwel via klimatologische en sociaal-economische breuken uiteindelijk op krimp afstevent***. En als het beest van de economische groei niet bedwongen wordt, gaat het uiteindelijk onvermijdelijk zelf ten onder, daarmee mensheid en planeet in de eigen ondergang meesleurend. Daarover meer in de staart van het daarop volgende artikel in dit zomernummer van ons kwartaaljournaal: ***De tastende heroriëntatie van het Heilige Rijk der Duitse Economie - Van ordoliberal naar neokeynesiaans...***